

Gnititas inseparabilem ostendere in personis, vt nulum tibi nomen sit in qualibet persona quod non ad aliam secundum relationis regulam referatur: sicut pater ad filium, & filius ad patrem, sic spiritus sanctus ad patrem & filium verissime refertur. Ea vero nomina quæ substantiam, vel personam, vel potentiam, vel essentiam tuam significat, vel quicquid proprie dicitur deus, omnibus personis æqualiter conueniunt, vt deus magnus, omnipotens, æternus, & omnia quæ naturaliter de te deo dicuntur. Non est ergo aliquid naturæ nomen, quod sic tibi deo patri conuenire valeat, vt aut filio tuo, aut spiritui sancto conuenire nequeat. Dicimus te patrem naturaliter esse deum, sed naturaliter est filius deus, naturaliter est deus & spiritus sanctus, non tamen tres dii, sed vnus naturaliter deus, pater & filius & spiritus sanctus. Idcirco inseparabilis es sancta trinitas, deus in personis sensu intelligenda, quauis voce separabilia habeas nomina, quia pluralem numerum in naturæ nominibus nullatenus recipis: in hoc enim ostenditur personas non posse diuidi in sancta trinitate, quæ vnus deus verus est, quia cuiuslibet personæ nomen semper ad alteram respicit personam. Si patrem dico, filium ostendo: si filium nomen, patrem prædico: si spiritum sanctum appello, alium

Hius esse spiritum necesse est intelligi, scilicet patris & filij. Hæc est enim fides vera veniens de sana doctrina, hæc certe est fides catholica & orthodoxa, quam me docuit deus in sinu matris Ecclesiæ gratia sua. Inuocata itaque domine te fides mea, quam dediisti mihi propter bonitatem tuam ad saluationem meam. Fidelis autem anima ex fide viuunt, tenet in spe quod videbit in re. Inuocat te deus meus casta conscientia mea, & suavis amor fidei meæ, quam excussis ignorantia tenebris ad veritatis intelligentiam perduxisti, & quæ à stulta seculi amaritudine eruiisti, atque adhibita tuæ dulcedinis charitate, iocundam mihi & mellifluam reddidisti. Inuocat te trinitas beata, vox clara & lynceus amor fidei meæ, quam ab ipsis nutritis cunabulis illuminasti semper per illustrationem gratiæ tuæ, & quam adaugens confirmasti in me per documenta matris Ecclesiæ. Te inuoco beata & benedicta & gloriosa vna trinitas, pater & filius & spiritus sanctus, deus, dominus, paracletus: charitas, gratia, communicatio: genitor, genitus, regenerans: verum lumen ex lumine vero, vera illuminatio: fons, flumen, irrigatio, ab vno omnia, per vnum omnia, in vno omnia, à quo, per quem, in quo omnia, viuens vita, vita à viuentem, viuentium viuificator, vnus à se, vnus ab vno, vnus ab ambobus, & à se, & ab altero, & ab vtroque, verax pater, veritas filius, veritas spiritus sanctus: vna ergo pater, logos, paracletusque essetia, vna virtus, vna bonitas, vna beatitudo, à quo, per quem, & in quo beata sunt omnia quæcunque beata sunt. Deus vera

Caput XXXII
ra & summa vita, à quo, per quem, & in quo viuunt omnia quæcunque vere & beate viuunt. Deus bonum & pulchrum, à quo, per quem, & in quo bona & pulchra sunt omnia, quæcunque bona & pulchra sunt. Deus cuius nos fides excitat, spes erigit, charitas iungit. Deus qui peti te iubet, & inueniri te facis, & pulsanti aperis. Deus à quo auerti cadere est, ad quem conuertere surgere est, in quo manere consistere est. Deus quem nemo amittit nisi deceptus, nemo querit nisi ad mortuus, nemo inuenit nisi purgatus. Deus quem nosse viuere est, cui seruire regnare est, quem laudare salus & gaudium animæ est. Te labijs & corde omni quæ valeo virtute laudo, benedico atque adoro, tuæque clementiæ & bonitati per vniuersos beneficijs tuis gratias refero, & hymnum gloriæ tuæ cano, Sanctus, sanctus, sanctus. Te inuoco o beata trinitas vt venias in me, & templum me facias dignum gloriæ tuæ. Rogo patrem per filium, rogo filium per patrem, rogo spiritum sanctum per patrem & filium, vt omnia vitia elongentur

tur à me, & omnes sanctæ virtutes plantentur in me. **K** Deus immense, à quo omnia, per quem omnia, in quo omnia facta sunt, visibilia & invisibilia. Qui opera tua extra circumdas, & intra repleas, supra tegis, & infers, custodi me opus manuum tuarum in te sperantem, & in tua solummodo misericordia confidentem, custodi me quæso hic & ubique, nunc & semper, intus & foris, ante & retro, supra & infra, circūcirca, ita vt in me nullus pateat locus insidij inimicorum. Tu es deus omnipotens, custos & protector omnium in te sperantium, sine quo nemo est tutus, nemo de periculis liberatus. Tu es deus & non est alius deus præter te, neque in cælo sursum, neque in terra deorsum, qui facis magnalia & mirabilia & inscrutabilia, quorum non est numerus. Te decet laus, te decet honor, te decet hymnus, tibi omnes angeli, tibi cæli & vniuersæ potestates hymnos dicunt, & laudes indefinenter concinunt, utpote creatori creaturæ, domino serui, regi milites, te sanctam & indiuiduam trinitatem omnis creatura magnificat, omnis spiritus laudat. Tibi sancti & hu-

Caput XXXIII
miles corde, tibi spiritus & animæ iustorum, tibi omnes superni ciues & cuncti beatorum spirituum ordines, gloriam & honorem suppliciter adorantes concinunt sine fine. Laudant te domine illi superni ciues magnifice & honorabiliter: laudat te homo, magna portio creaturæ tuæ. Sed & ego peccator homuncio, desiderio magno cupio te laudare, amare te opto amore præcipuo. Deus meus, vita mea, fortitudo mea, & laudatio mea dignare me laudare te. Da mihi lumen in corde, verbum in ore, vt cor meum meditetur gloriam tuam, & lingua mea tota die cante laudes tuas. Sed quia non est pulchra laus in ore peccatoris, & quia vir pollutis labijs ego sum, munda obsecro cor meum ab omni inquinamento, sanctifica me sanctificator omnipotens interius & exterius, & fac me dignum laudibus tuis. Suscipe benigne & acceptabiliter de manu cordis & de mentis amore, suscipe sacrificium laborum meorum, fiatque acceptabile in conspectu tuo, & ascendat ad te in odorem suauitatis. Memoria tua sancta & dulcedo tua beatissima possideat totam animam meam, atque in inuisibilium amore rapiat eam. Transeat de visibilibus ad inuisibilia, de terrenis ad cælestia, de temporalibus ad æterna, transeat & videat visionem mirabilem. O æterna veritas, o vera charitas, o chara æternitas, tu es deus meus, ad te suspiro nocte ac die, tibi inhio, tibi intendo, ad te peruenire desidero, qui nouit te, nouit veritatem, nouit æternitatem. Tu veritas super omnia præfides, quem videbimus sicuti es, cum pertransierit hæc vita cæca & mortalis, in qua dicitur nobis, Vbi est deus tuus? Et ego dico, Deus meus vbi es? Respiro in te paululum, cum effundo super te animam meam in voce exultationis & confessionis soni epulantis & festiuitatem celebrantis, & adhuc tristis est, quia relabitur & fit abyssus, quin potius sentit se adhuc esse abyssum. Dicit ei fides mea quam accendisti in nocte ante pedes meos, Quare tristis es anima mea, & quare conturbas me? Spera in deo, luccerna pedibus meis verbum eius. Spera & perseuera donec pertranseat nox mater iniquorum, donec pertranseat ira domini, cuius fuimus aliquando filij: fuimus enim aliquando tenebræ, donec pertranseat iste impetus aquarum, residua adhuc trahimus in corpore propter peccatum mortuo, donec alpiret dies & inclinentur vmbra. Spero in domino, mane astabo & contemplanor, semperque cōfitebor ei. Mane astabo & videbo salutare vultus mei deum meum, qui viuificabit mortalia corpora nostra propter inhabitantem spiritum eius in nobis, vt iam simus lux, dum adhuc spe salui facti sumus, & filij lucis, & filij diei, non noctis neque tenebrarum. Fuimus enim aliquando tenebræ, nunc autem lux in te deus noster, & tamen

M
Psalm. 47.